

[Anne Grete Holmsgård]

rer, at den vedvarende energi får en stigende plads i energiplanlægningen. Derfor synes jeg, SFs tekst er lidt for firkantet formuleret, men det går jeg ud fra at der er åbenhed i SF til at finde en omformulering af.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 39 om fjernvarmeværkerne, er det sådan set rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at problemet måske ville løses af sig selv, hvis man får faste grænser ikke bare på fuelolie, men også på kullene. Jeg synes, problemet er, at det heller ikke er særlig ønskværdigt at få en situation, hvor man giver fjernvarmeværkerne et signal om, at de bare kan fortsætte med kul- og olieafbrænding, selv om man får nogle skrappe grænser for svovlindholdet i det. Jeg synes, det ville være bedre at stræbe mod, at man omstillede fjernvarmeværkerne, så de i stedet for blev naturgasfyrede. Det kan man gøre umiddelbart med de nuværende oliefyrede – det er ikke særlig besværligt – men det må nødvendigvis tage et par år, med dem, der har investeret i omlægning til kul. Men jeg mener egentlig, det kan gøres økonomisk forsvarligt inden for en meget kort tidsprofil, fordi fjernvarmeværkerne selv siger, at det ikke tager dem mere end et par år at indtjene den investering, de har foretaget.

Det sidste forslag, beslutningsforslag nr. B 40, er en naturlig følge af de andre, for selvfølgelig ville det være temmelig vanvittigt og uønskeligt, hvis man bare afbrændte svovlet et andet sted. Men hovedbudskabet med det, ud over at man selvfølgelig ønsker at begrænse svovludslippet, må være, at man siger, der skal være faste emissionsgrænser for de enkelte værker; så kan man diskutere, hvordan man bedst overholder dem. Vi må i hvert fald sikre os, at det sker på en sådan måde, at vi fremmer naturgasfyringen og den vedvarende energi. Det vil også betyde, at man får et langt mindre problem med restprodukterne, henholdsvis flyveaske og afsvovlingsprodukterne.

Nu har fru Margrete Auken allerede nævnt, at der har indsneget sig en teknisk fejl i forslagene, hvor man er kommet til at undervurdere mængden af restprodukterne, for det er jo et betydelig større problem end det, der står i bemærkningerne. Der kan ikke være nogen tvivl om, at det er uønskeligt at have disse kæmpebjerge af flyveaske og gipsprodukter, som, så vidt jeg kan se, er svære at deponere, fordi gipsen er vandoplø-

selig, men derimod kan man naturligvis diskutere, hvordan man kan genanvende det.

Jeg ved ikke, om det passer, at gipsen er ganske ufarlig, som der står i bemærkningerne. Det stiller jeg mig lidt tvivlende over for. Men selv om den ikke er ganske ufarlig, så har man dog i andre dele af verden erfaringer med at genbruge gipsen, bl.a. i Japan, hvor man genbruger en/stor del af gipsen. Det var måske en af de ting, man kunne diskutere, nemlig hvor farlige gipsprodukterne fra afsvovling er, og hvorledes de eventuelt kan genanvendes. Det har i øvrigt nogle positive virkninger på samfundsøkonomien, hvis de kan genanvendes.

Til sidst er der den diskussion, der har været ført om omkostningerne ved de her forslag. Jeg tror ikke på, at det er omkostninger af størrelsesordenen 25 mia kr. Jeg mener, at der er en udvikling, hvor der i stigende grad vil blive satset på at begrænse energiforbruget, og hvor man i stigende grad satser på vedvarende energi og på naturgas. Det vil i sig selv betyde, at investeringerne i afsvovlingsanlæg og eventuelle investeringer i genanvendelse af restprodukterne bliver mindre end de forudsætninger, man har beregnet på baggrund af forsøringsudvalgets rapport. Der har man simpelt hen taget den fremskrivning af energiforbruget, som ligger i energiredegørelsen fra 1983, og det siger trods alt noget, at den skyder næsten 30 pct. højere end Energiplan 81, når man ser på situationen i år 2000.

Så kunne man selvfølgelig sige, at vi bare skal frem til 1985, så begynder problemet at løse sig af sig selv. Det siger i sig selv noget om, at de økonomiske vurderinger i det, der hedder scenario 3 i forsøringsrapporten, nok er sat temmelig meget i overkanten af, hvad det i virkeligheden koster at gennemføre de her foranstaltninger.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det er altid en fornøjelse at møde bedreviddende mennesker, og især fru Anne Grete Holmsgård har en evne til at optræde bedreviddende.

Jeg har altså opfattet problemet sådan, at regnvand tilsat bare den mindste smule svovldioxid giver sur reaktion. Jeg vil sige til fru Anne Grete Holmsgård: hvor står der i